

gerichtheidsfactor een bovengrens van 2.2 . De houdt in dat de afstand van de route feitelijk

Stichting **Wandelpatform-LAW**
Postbus 846, 3800 AV Amersfoort
tel. 033-4653660; fax: 033-4654377

BASISVOORWAARDEN LANGE-AFSTAND-WANDELPADEN,

deel uitmakend van het netwerk van het Wandelpatform-LAW

De Stichting Wandelpatform-LAW is door het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit aangewezen als het coördinatiepunt voor het ontwikkelen van doorgaande wandelroutes in Nederland. De wandelroutes zijn wit-rood® of geel-rood® gemarkeerd.

De, door de **Stichting Wandelpatform-LAW** opgestelde basisvoorwaarden lange-afstand-wandelpaden vormen de grondslag voor de LAW's® en streekpaden®, te herkennen aan de witrode® en geelrode® markering. Stichting Wandelpatform-LAW is merkhouders en coördinator van deze landelijke wandelroutestructuur. Aangevuld met de gewenste kwaliteitscriteria geven zij het kader aan waarbinnen een LAW moet bestaan.

Als basisvoorwaarden moet het pad

- een **logisch routeverloop** hebben,
- **gebruiksvriendelijk** zijn en
- **openbaar toegankelijk** zijn.

1. Logica tracering

Door een aantal primaire elementen aan te geven, waaraan de route moet voldoen krijgt de route een logisch tracéverloop. Te weten:

- a. het *begin- en eindpunt* ,
- b. de *gerichtheid* ,
- c. de *samenloop* en
- d. de *vervlechting*.

a. Begin- en eindpunt

Deze moeten bereikbaar zijn per openbaar vervoer en/of op een voor de hand liggende plek aansluiten op het landelijk netwerk. In de meeste gevallen zal gekozen worden voor een NS-station. De logica van sommige paden dwingt soms tot een andere keuze; denk hier als voorbeeld aan het Pieterpad.

b. Gerichtheid van de route

Hiermee wordt de omlooppfactor aangegeven die gemoeid is met de afstand tussen begin- en eindpunt. De wandelaar wil niet per se de kortste weg tussen de twee punten, maar er is wel een grens aan de bereidheid om een slingertracering te volgen. In de beleving moet er een zekere logica ervaren worden. De St. Wandelpatform-LAW hanteert voor de

niet groter mag zijn dan 2,2x de hemelsbrede afstand tussen begin- en eindpunt. Bijzondere omstandigheden kunnen tot afwijkende waarden leiden. Voorbeeld: Overijssels Havezatenpad hemelsbreed 77 km, lengte route 272 km; gerichtheidsfactor 3,5. Door het thematische karakter van deze route wordt de overschrijding van de gerichtheidsfactor hier door de wandelaar niet als storend of onlogisch ervaren.

c. Samenloop

Eenzijds moet het samenlopen van meerdere routes tot een minimum beperkt worden. Vooral als zij tot dezelfde categorie behoren. Samenloop kan leiden tot verwarring bij de wandelaar en verkeerd lopen. Tegelijkertijd moet voorkomen worden dat het krampachtig opvolgen van dit element leidt tot het op korte afstand parallel laten lopen van routes. Een absolute maximum waarde is niet aan te geven, daar deze afhankelijk is van de omstandigheden.

Een aspect dat de duidelijkheid van de route bevordert, is de afwezigheid van niet noodzakelijke alternatieve routes. Meestal zijn deze het gevolg van het niet kunnen kiezen van de ontwerper(s) van het pad tussen twee of meer aantrekkelijke gebieden. In zo'n geval zal toch besloten moeten worden tot een keuze. Anders is het bij noodzakelijke alternatieven, bijvoorbeeld bij zomer- en wintervarianten of ten gevolge van een tijdelijke afsluiting van de route door het broedseizoen.

d. Vervlechting

Hoewel samenloop van routes kan leiden tot verwarring, leidt het meermaals kruisen van 2 routes (vervlechting) zonder meer hiertoe. Dit ontstaat doordat de routeontwerper geen keuzes kan of wil maken in de plekken die hij met de route wil aandoen. Het doet ernstig afbreuk aan een logisch routeverloop en is dan ook niet toegestaan. De ontwerper zal moeten kiezen voor een kruising met de andere route

of in bijzondere gevallen voor een korte samenloop.

2. Gebruiksvriendelijkheid

Voor een wandelroute is de gebruiksvriendelijkheid voor het publiek te vertalen in de volgende elementen:

- a) een goede *markering* in het veld,
- b) een *routebeschrijving* en *kaart*.

a. Markering

De markering en overige bewegwijzering dient te geschieden volgens de richtlijnen van de Stichting Wandelplatform-LAW, vastgelegd in "Basisprincipes & richtlijnen voor het markeren", laatstelijk vastgesteld op 24 november 2005. Zie hiervoor het instructieboekje "Markeren moet je leren".

b. Routebeschrijving/kaart

In de beschikbaarheid van kaartmateriaal en routebeschrijving komt de toegankelijkheid van een wandelpad voor het publiek tot uitdrukking. Ook over de kwaliteit en standaardisatie hiervan bestaan binnen het Wandelplatform afspraken.

3. Toegankelijkheid informatie

De openbaarheid en toegankelijkheid tot de informatie over een route wordt bepaald door de beschikbaarheid in papier (wandelgids) en digitaal (website), waardoor de openbaarheid wordt bevorderd. Om de vindbaarheid van de routes in de veelheid van wandelinformatie te vergroten zal promotie een belangrijke bijdrage moeten leveren. Daarin moet zowel de gezamenlijkheid van het netwerk als de eigenheid van de afzonderlijke paden duidelijk gecommuniceerd worden.

Voor de aanvullende kwaliteitscriteria wordt verwezen naar het document:
Kwaliteitscriteria lange-afstand-wandelpaden.